

Anul I. Nr. 8 sp - decembrie 2011 - Ediție specială
"SĂMĂNĂTORUL"

EDIȚIE SPECIALĂ DE CRĂCIUN

Primii directori și fondatori din 1901:

Al. Vlăhuță G. Coşbuc

Fondator 2007:

Sponsori actuali:

Director 2007-a.c.: NICOLAE N. TOMONIU

De retinut!
Noua revistă literară Sămănătorul Anul II, Nr. 1, ian. 2012 va contine fragmente din scrierile apărute pe situl http://www.samanatorul.ro/editura-online-2012/

Va apare la sfârşit de ian. împreună cu regulamentul pentru membrii săi. Trimiteți scrieri ca și până acum!

Sfântul Praznic al Nasterii Domnului nostru Iisus Hristos si Sãrbãtorile de Iarnã sã vã aducã sãnãtate, fericire si bucurie în suflet!

Un scurt cuvânt înainte de

Nicu N. Tomoniu

www.tomoniu.ro

Să ne bucurăm:

Sămănătorul a revenit acasă la Tismana!

Pentru mine, suspendarea publicațiilor ARP nu a fost o surpriză. Mă aşteptam: n-am primit niciun răspuns la propunerea de a aniversa trei ani de la înființarea editurii. Era un semn că la ARP, în anul 2011, nimeni nu era legat sufleteşte, emoțional, de «Semănătorul». Rămăsesem singur demult şi eu aş fi dorit un remember despre istoria zbuciumată a «Semănătorului» atunci când Artur Silvestri trăia. O fac succint acum înainte de a apărea o carte întreagă cu corespondența de atunci. Vreau să se ştie toată istoria înființării, apoi a mutării sitului Semănătorul de pe situl Fundației Tismana pe un domeniu www.semanatorul.ro care fusese plătit şi uitat, din anul 2006. Uitat, pentru că de la Analize si Fapte, nr. 19, unde fuseseră trei voci ce salutau inființarea unei reviste sub acest nume şi una vehement contra, despre «Semănătorul» nimeni nu mai deschisese vorba. Nota vehementă era a lui Sorin Paliga: «*O nota doar: "Semanatorul" pare oarecum invechit. Traditia romaneasca nu inseamna doar semanatori si plugari. Inseamna si domni, domnitori, jupani, boieri si creatori de istorie europeana.*» Desigur omul nu era legat de istoria Semănătorului şi cred că în afară de nume, habar n-avea ce însemnase el pentru literatura începutului de secol XX. Dar eu eram legat de istoria acestei reviste, pentru că eram legat de unul din primii ei fondatori, George Coşbuc, care trăise la Tismana, gândise revista împreună cu Al. Vlahuță şi alesese coperta împreună cu editorul şi librarul George Sfetea dintre colecția de tablouri ale lui Nicolae Grigorescu - trimise special pentru revistă - la Vila Sfetea de la Tismana. Apoi, când George Coşbuc se retrase de la conducerea revistei, înființă Societatea «Dorna Tismana» ce avea să aducă Tismenii statutul de «stațiune climaterică» amenajând aici «Aleea Tainelor» primul parc de creație literară din Oltenia. Ori asta e istoria noastră, a tismănenilor, este patrimoniul nostru cultural care l-a

(continuare în pag. 3)

„SĂMĂNĂTORUL”, este o nouă publicatie literară online concepută de Nicu Tomoniu - director al acestei publicatii - cunoscut in activitatea literara ca Nicolae N. Tomoniu, editor plin si manager al siturilor www.samanatorul.ro si www.tismana.ro site-uri sprijinite moral de Liga Scriitorilor Români, cu sediul la Cluj, de majoritatea covârşitoare a autorilor care au avut lucrări pe site-ul suspendat Editura online Semănătorul (www.editura-online.ro) iar material de asociații şi fundații care activează în Tismana, sponsorizări şi donații de la firme şi persoane private.

Conceptual si artistic - tehnic, actualul proiect “Revista Sămănătorul” este lansat de catre prof. Nicu N. Tomoniu, încă de la apariție în luna iunie, când ne-au dat sprijin juridic şi moral fundatii şi asociații din Tismana, ca o nouă formă de publicatie online. Ea înlocuia vechiul Buletin informativ “Semănătorul” care apărea din anul 2009 pe o inițiativă şi o cheltuială proprie. Înlocuirea acestuia cu actuala revistă s-a făcut deoarece buletinul lunar nu putea fructifica activitatea autorilor de la Editura online Semănătorul şi nici nu le putea promova, în general, activitatea lor literară. Pe de altă parte, în Buletinul Analize şi Fapte al ARP referirile la noile apariții de volume publicate erau inexistente. De altfel nici Revista Sămănătorul n-a fost amintită de ARP niciodată ci acceptată şi tolerată tacit, ea apărând exact la împlinirea a trei ani de la înfiintarea editurii online “Semănătorul”. Revista “Sămănătorul va apare de acum încolo la adresele:

http://www.samanatorul/revista/index.htm Format PDF cu linkuri
http://www.tismana.ro/samanatorul/arhiva.htm Arhiva FLASH cu linkuri
http://www.scribd.com/semanatorul Format document simplu scribd

făcut pe Ceauşescu să construiască în Valea Tismanei cea mai frumoasă tabără de creație literară din Oltenia. (Din 1989, tabără pentru tineret) Vreau să se ştie că fără acest simțământ de patriotism local, nimeni nu s-ar mai fi preocupat de înființarea Semănătorului! Doar erau atâtea reviste care se înființaseră: Neamul românesc, Epoca, Monitor cultural, Tânărul scriitor şi multe altele.

Intr-o scrisoare de Sf. Nicolae, 2007, îi spuneam lui Artur Silvestri: *«Iubite Domnule Silvestri, este mai mult decat evident ca intre noi există o intelegere tacită pe un proiect care niciodata nu a fost detaliat intre noi decat ca idee.* (...) *Gandesc situl SEMANATORUL care va avea designul Fundatiei Tismana, deci trei cadre. In cadrul din stanga, vor fi link-uri spre pagini cu descrierea publicatiilor ARP. Pagina principală va avea* (se dau detaliile) *precum si istoricul acestui proiect initiat acum un secol de catre Cosbuc si prietenii lui prin revista "Semanatorul".»*

Rapid, noaptea la ora 23:26, AS răspunde: *«Iubite Domnule Tomoniu, Am citit imediat cele scrise; sunt foarte impresionat de spiritul sistematic pe care il observasem si pe care il constat intarit . Tot ceea ce spuneti este in afara de orice indoiala* (urmează informații despre lucrul la corecturile cartii , " Marturisirea de credinta literara "). *Ce as ruga ar fi sa dezbatem toate temele in mod deschis si descurcat , ca intre cauzasi . Privitor la intelegerea tacita, sa stiti ca asa vad si eu situatia ; o am cu doar cateva persoane (Alexandru Nemoianu, Dimitrie Grama, Adrian Botez, Viorel Roman , cu Domnia Voastra), fiind subiecte ce nu trebuie tratate epic caci sunt de la sine intelese. Nadajduiesc sa avem parte de zile bune si senine. Cu drag, Silvestri»*

Ințelegeam că nu vedea numai «Semănătorul» pe «*intelegerea tacită*» dintre noi ci întregul proiect de reînființare de reviste la care consimțiseră cei amintiți în mesaj. De altfel, ocupat mereu, Artur Silvestri abia în martie 2008 enunță conceptul general de lucru al publicațiilor ARP în «Scrisoarea de Bunavestire» (citiți-o: http://www.tismana.ro/semanatorul/2011/scrisoare.htm)

Inclusesem câteva fraze din conceptul general în conceptul «Semănătorul», scrisesem documentul programatic «Apelul noului Semănător» şi construisem ca o surpriză, în secret, site-ul «Semănătorul» pentru a pune puțină ordine în numeroasele publicații demarate prin autoritatea şi notorietatea lui Artur Silvestri. Mă scosese omul din gura unor lupi băsescieni de la revista Euro-observator din Germania, îmi publicase câteva articole şi eram dator! Când a văzut site-ul gata şi faptul că eu nu lucram siturile pe şabloane ci pe lucru independent, profesionist, al lui am fost! Spre bucuria mea pentru că demult tânjeam eu înființarea «Semănătorului» ce-l clociseră G. Coşbuc şi Al. Vlahuță la Tismana!

Ce să zic, frumoase vremuri! Când am reclocit şi noi situl Semănătorul, mi-aduc aminte de parc-ar fi acum, era în 21 mai 2008, n-am mâncat toată ziua ca să ne punem de acord. Prin Internet, la o distanță de 300 km unul de altul şi cu un modem amărât care abia mergea. Atâta tinerețe şi ambiție ne cuprinsese pe amândoi! N-am mai lăsat situl cum îl croisem eu: «Prima pagină», «Publicatii-ARP de bază», «Periodice şi asociate», «Grupaj alfabetic pe situri», «Grupaj alfabetic pe teme», «Situri asociate», «Contacte». Am mers direct la țintă cu situl Semănătorul ca informație şi cu Semănătorul - Editura online, ca editură. «*Editură, insista AS, editură nu bibliotecă!*» Eu o cam sfeclisem: «*Eu nu pot sa ma implic zilnic intr-o treaba, sunt totusi la pensie si daca maine nu am chef sa lucrez, nu lucrez!*». Cu răbdare, mi-a explicat apoi că eu nu mă ocupam cu tehnoredactarea, ci cu problemele legate de subiectul volumului primit şi punerea lui pe site. «*Şi dacă e un roman de vreo 600 de pagini?*» intrebam eu. «*Il mai citiți şi din avion...!*»

Era de un umor nemaiîntâlnit! Şi de un avânt pentru care nu precupețea nici un ban. Cumpărase o grămadă de găzduiri de la hostdomain printre care www.patrimonium.ro, www.casaluximobiliare.ro, www.semanatorul.ro şi niciunul nu era activ. Păstrați semănătorul i-am zis, şi restul alături de www.analizesifapte.ro, www.luceafarulromanesc.ro, www.tanarul-scriitor.ro, www.revista-neamulromanesc.ro, www.asociatia-scriitorilor-crestini.ro, www.doamna-casalux.ro, www.carpathiapress.ro plătite în avans, suspendați-le pentru că le veți face gratuit la wordpress cum deja ați mai făcut până acum cu unele site-uri. L-am scutit de o groază de bani!

Ei bine, asta e doar o parte din toată istoria în care sunt incluse fragmente din viața mea. Pot eu să renunț la amintirile mele, la lucrul meu şi al autorilor timp de trei ani, la prieteniile pe care le-am legat cu aceşti autori? Bănuiam că, odată şi odată, situl «Semănătorul» ni se va închide în nas dar eram pregătit încă din iunie, de la apariția revistei «Sămănătorul» să mut totul pe un site sinonim. Când «Semănătorul» a dispărut de pe Internet la 1 decembrie 2011, în câteva ore totul a fost mutat la noua adresă! „Sămănătorul” a fost reînviat pentru ca niciodată cineva să nu-şi mai însuşească un lucru de care nu se simte ataşat nici sufleteşte, nici istoriceşte, nici documentar. Pentru ca nimeni să nu-şi mai aroge nişte valori culturale proiectate la Tismana! Active la Tismana sau plecate de la Tismana, toate aparțin patrimoniului cultural, istoric, documentar şi desigur sentimental al oraşului Tismana. Bineînțeles că nu o să negăm niciodată contribuția lui Artur Silvestri ca fondator şi prim finanțator... Bine ai revenit acasă la Tismana «Sămănătorule»! Vom avea grijă de tine. Cum? Toate în numărul viitor al revistei.

PRAZNICUL NAŞTERII DOMNULUI HRISTOS, ÎNCEPUTUL MÂNTUIRII NOASTRE

Naşterea Domnului este cunoscută în tradiția noastră populară sub denumirea de Crăciun. Data de prăznuire nu a fost de la început 25 decembrie. Aşa se face că, până la jumătatea secolului al IV-lea acest mare praznic a fost cinstit laolaltă cu Botezul Domnului, pe data de 6 ianuarie. Abia în anul 375, creştinii din Antiohia au hotărt să serbeze Crăciunul separat, pe data da 25 decembrie. În Biserica din Alexandria şi apoi la Ierusalim data de 25 decembrie, stabilită pentru serbarea Naşterii Domnului, a fost statornicită abia la începutul secolului al V-lea.

Prăznuirea Crăciunului la data de 25 decembrie a adus cu sine înlocuitea, sau mai bine zis desfințarea mithraismului, a cultului Zeului Soare. Această sărbătoare păgână era legată de solstițiul de iarnă, 22-23 decembrie. În credința populară definea momentul în care se năştea soarele, în denumirea latină Dies natalis Solis invinctis – Ziua de naştere a Soarelui nebiruit. Cu toate acestea, unele voci afirmă existența Naşterii Domnului înaintea sărbătorii păgâne, aceasta din urmă fiind introdusă de Aurelian, în 274, pentru a contracara şi diminua importanța sărbătorii creştine. Argumentul se bazează pe faptul că, în momentul în care Sfânta Fecioară L-a născut pe Mântuitorul Hristos, nu existanicu un fel de sărbătoare de acest fel.

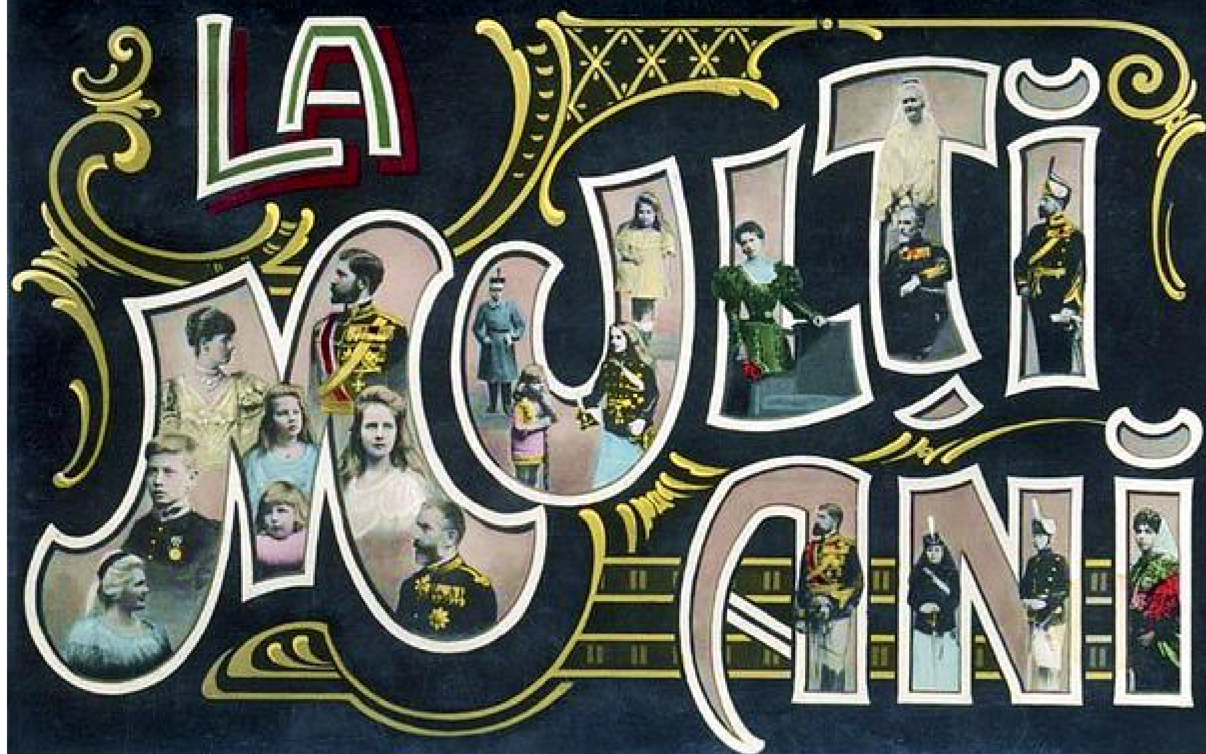
Deşi nu este la fel de veche precum sărbătoarea Paştelui sau a Rusaliilor, pare a fi cea dintâi sărbătoare specific creştină dintre cele ale Mântuitorului. Vechimea ei se poate urmări retrospectiv în documente până la sfârşitul secolului III, când – după o tradiție consemnată de istoricul Nichifor Calist – pe timpul prigoanei lui Diocletian şi Maximian, o mare mulțime de creştini au pierit arşi de vii într-o biserică din Nicomidia, în care ei se adunaseră să prăznuiască ziua Naşterii Domnului. La început era deosebire între creştinii din Apus şi cei din Răsărit, în ceea ce priveşte data acestei sărbători. Astfel, în Apus, cel puțin de prin sec. III, Naşterea Domnului se serba, ca şi azi, la 25 decembrie, potrivit unei vechi tradiții, după care recensământul lui Cezar August, în timpul căruia Sf. Evanghelist Luca ne spune că s-a întâmplat Naşterea Domnului (Luca II, 1), a avut loc la 25 decembrie 754 ab Urbe condita (de la fundarea Romei). Cele mai importante documente în care se menționează atât originea praznicului Naşterii Domnului, cât şi data sărbătoririi lui rămân totuşi Omiliile Părinților de limbă greacă şi latină ai sec. al IV-lea. Sfântul Ioan Gură de Aur († 407), într-o Omilie la Naşterea Domnului din 25 decembrie 386, afirmă că după o veche tradiție, la Roma, încă de la început, Naşterea Domnului a fost sărbătorită la 25 decembrie. Fericitul Ieronim († 420), într-o Cuvântare la 25 decembrie, îşi exprimă convingerea că în această zi S-a născut Mântuitorul Iisus Hristos, deoarece aceasta reprezintă o tradiție veche şi universală. Cel care vorbeşte pentru întâia oară de consensul unanim al Bisericii de a fixa Naşterea Domnului în ziua a opta a calendelor lui ianuarie, adică la 25 decembrie, este Fericitul Augustin († 430). Sfântul Grigorie Teologul († 390) avea să rostească la 25 decembrie 379 (an în care este chemat la Constantinopol de către ortodocşi spre a întări Ortodoxia) celebra Cuvântare care va servi ca izvor de inspirație Sfântului Cosma de Maiuma († 781), alcătuitorul Canonului Naşterii Domnului („Hristos Se naşte, slăviți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L!…”).

În Răsărit, până prin a doua jumătate a secolului IV, Naşterea Domnului era serbată în aceeaşi zi cu Botezul Domnului, adică la 6 ianuarie; această dublă sărbătoare era numită în general sărbătoarea Arătării Domnului. Practica răsăriteană se întemeia pe tradiția că Mântuitorul S-ar fi botezat în aceeaşi zi în care S-a născut, după cuvântul Evangheliei, care spune că, atunci când a venit la Iordan să Se boteze, Mântuitorul avea ca la 30 ani (Luca III, 23). Menționăm totuşi că, atât în Orient cât şi în Occident Naşterea Domnului a fost serbată de la început la aceeaşi dată, în legătură cu aceea a solstițiului de iarnă, numai că orientalii au fixat-o, după vechiul calcul egiptean, la 6 ianuarie, pe când Apusul, în frunte cu Roma, a recalculat-o, fixând-o în funcție de data exactă la care cădea atunci solstițiul, adică la 25 decembrie. Se consideră că sărbătoarea Naşterii s-a despărțit pentru prima dată de cea a Botezului, serbându-se la 25 decembrie, în Biserica din Antiohia, în jurul anului 375 apoi la Constantinopol în anul 379.

Peste câțiva ani, se introducea data de 25 decembrie, pentru prăznuirea Crăciunului, şi la Antiohia, după cum dovedeşte Omilia la Naşterea Domnului, ținută la Antiohia de Sf. Ioan Gură de Aur în 380. În Constituțiile Apostolice (V, 13), redactate spre sfârşitul secolului IV, Naşterea Domnului e numărată ca cea dintâi dintre sărbători, recomandându-se serbarea ei la 25 decembrie, iar în alt loc (cart. VIII, cap. 33) e amintită ca o sărbătoare deosebită de cea a Epifaniei. Cu timpul, şi anume prin prima jumătate a secolului V, ziua de 25 decembrie ca dată a sărbătorii Naşterii a fost introdusă şi în Biserica Alexandriei, apoi în cea a Ierusalimului, generalizându-se astfel în creştinătatea răsăriteană.

Din http://www.revistaortodoxa.ro - Pr. Sorin Vasile

Felicitare de anul nou, din vremea regatului

COLINDĂ DE MOŞI

Încet, încet, ne trecem, Doamne,
Cum arde ceara în cățuie,
Veri, primăveri, şi ierni, şi toamne,
Îți punem sufletele-n cuie –

Ca o manta de vreme proastă,
Vin moşi cu-un dar – să nu mai doară
Aceste trupuri de povară,
Ce au purtat comoara voastră –

Încet, ne cocoşăm, de-a rândul,
Ne şubrezim de igrasie,
Din tot ce-am fost, rămânem Ție,
Să ne mai legeni, Doamne, gândul –

Ba am uitat unde-i bastonul,
Ba nu mai ştim unde e casa,
Ba am plecat cu tot plutonul
Să ne mai umple-o pâine, plasa -

Vin moşi, mereu, şi pleacă moşii –
Ce dar pe lume să mai lase,
Că daruri au adus, frumoşii,
Până-au rămas doar piei, şi oase –

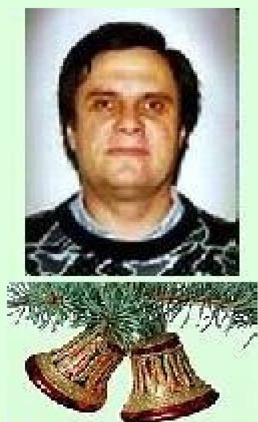
Şi pleacă ei, ne vine rândul,
Să nu mai fim deloc în stare,
Să bucuram şi prea flămândul,
Şi prea sătulul - de iertare -

Încet, încet, ne trecem, Doamne,
Cum arde ceara în cățuie,
Veri, primăveri, şi ierni, şi toamne,
Îți punem sufletele-n cuie –

5 decembrie 2011

Cu deosebit respect,
Jianu Liviu-Florian

PLUGUSORUL LUI C. TANASE

Aho, aho, sultani si bei,
Harem de lude, nu femei,
Eu va urez, in Noul an,
Nu sinecura, nici ciolan,
Nici expediții la Bruxelles,
La Washington, sau Seychelles,
Ci-n lagărul de libertate,
La cap, un pic de sănătate!

Mâncați in loc de porc flambat,
Fasole, fără de cârnat,
Mâncați in loc de –o masa plina
O pâine, doar, pe săptămână,
Si-n loc de carne de romani,
Doar ce sădiți cu cele mâini!

In loc de-a burților comoara,
S-aveți tranziția uşoară,
In loc de splendide amante,
Sa il studiați, asceți, pe Dante,
In loc de chef la Ciresica,
Sa va umflați, cu post, burtica,
In loc de sinecuri-minune,
Sa faceți zilnic fapte bune,
Si-n loc de case peste case,
Sa-l pomeniți pe C. Tanase!

Aho, aho, sultani si bei,
Nu mai mâncați atâția miei,
Ca se plătea cu leafa mica,
Si mitraliatul Pingelica,
Doar voi, când tara e datoare,
Va faceți leafa tot mai mare!

Cum merge-un pensionar cu dricu,
Cum se mai naşte-un ala micu,
Cum va mai puneți la salar,
Fanarul tot, in buzunar!

Deştepți de prosti, prosti de deştepți,
Nedrepți de drepți, drepți de nedrepți,
Voi ați ajuns de pe pământ,
In Raiul fără de cuvânt,
Voi, toți, sultani si bei, in Rai,
Si un popor, fără mălai –

Aho, aho, sultani si bei,
Harem de lude, nu femei,
Aleşi sa mintă doar, in cor,
Nu pentru neam, ci punga lor,
Aleşi sa scoată tot dator
Si pluguşorul din popor!
Mai ziceți mai, pe romăneste,
Nu englezit - cum se trăieşte:
Cum tot se ia de prin import,
Cum tot romănu-i rom, cu cort,
Si pe deasupra, la poruncа,
N-are nici bani, nici loc de munca!

Pai la aşa paranghelie,
Ce sa mai faci tu, Romanie?
Când te-aliniază-n UE, NATO,
Dator ti-l scoate si pe tato,
Iți resursele, de tot,
Te scoate hot, si idiot,
Si patriotii raman ei,
Ciocoi, sultani, emiri si bei!

Aho, aho, si-as mai ura,
Sa va mănânce dragostea,
Si ca sa va schimbați si traiul,
Sa va mănânce, Iude, Raiul!

Si v-am urat cele frumoase,
La toti cu tara.... C. TANASE!

9 decembrie 2011

Cu deosebit respect,
Jianu Liviu-Florian

BUNĂ DIMINEAȚA LA MOŞ AJUN

rug aprins

rug aprins mireasă urzitoare
de nesfârşită rugăciune psaltirion
al inimii sub arcuş de gând

numele de Maria ca taină de la
Dumnezeu ți s-a dat floarea darurilor
ceea ce ai născut lumina cea nespusă

brazdă care ai dospit înmulțirea milelor
corabia celor ce vor să se mântuiască
izvor de tămăduiri minune străină

treci pe cei morți la viață veşnică
ai născut mântuirea sufletelor noastre
ai prefăcut întristarea Evei în bucurie

ne izbăveşti de războiul cel dintre noi
începătoarea mântuirii noastre mila păcii
în tine s-a născut haina de carne a Cuvântului

râu de vindecare de-a pururea curgător
prin harul tău luminezi nimicnicia noastră
de la sfântul tău chip minuni se lucrează

Crăciun fericit
An înnoit
Luceafăr răsărit

George Anca

-Bă! Nu vă spun nimic, că voi sunteți proşti şi nu vă țineți gura...

Un comentariu de Nicu N. Tomoniu, referitor la ce primim prin poşta electronică

www.tomoniu.ro

Când zeflemeaua ajunge Muza Prostalăului

LIMBA STRĂROMÂNĂ ŞI VECHIURILE OBICEIURI: ATACURI CU SĂBII ŞI CIOMEGE

Am rămas surprins când un Gică P. de prin Canada dar care se dă din Tismana (când pleacă peste hotare, toți din Gorjul de sub munte se dau din Tismana) se apucă să ia la zeflemea (sau să retransmită ce i-au trimis alții prin e-mail) obiceiurile noastre prin care noi, poporul român, ne deosebim de alte popoare. Aşa cum egiptenii, indienii, chinezii sau grecii au un anumit cult al morților - o valoare de aur care le dă diferența specifică - şi tracii împreună cu geții, încă din vremea regatelor lor antice, aveau rosturi diferite ale popoarelor lor. Bune sau rele. Ingroparea regilor traci la sud de Munții Haemus a făcut ca artefactele, obiectele produse de activitatea umană, să dezvăluie cultura tracică şi limba lor înscrisă în mormintele funerare.

La geți însă, în bazinul Istrului, aveau loc incinerări solemne iar cenuşa morților era aruncată în cele patru zări, pentru ca duhul regelui să se întindă peste întreg arealul regatului. Aşa se face că amatorii de judecăți prosteşti, dobândite doar din citiri răslețe găsite pe web, trag concluzia că geții erau mai înapoiați tracilor şi n-aveau o limbă proprie. Pe când situația stă invers!

A SUI, a CĂLCA, a PĂŞI, a URMA, a DATORA, sunt cuvinte duse de rumânii geți în INDIA şi la ROMA. În cartea ISTORIA ANTICĂ a NEAMULUI ROMÂNESC, de Dr. Cueşdean, constatați că, ROMÂNA ESTE FĂURITĂ DE MORFEMELE STEM DIN RĂDĂCINILE EI GETICE şi că, în timp ce Roma era abia un punct pe hartă, geții vorbitori de rumână erau cel mai mare popor, întins de la Gibraltar până în Punjabi, rumânii putându-se deosebi de frații lor gemeni abia în India, unde romanii nu au ajuns niciodată.

Peste 2000 de cuvinte româneşti duse de geți în în Punjabi, constituie dovezi incontestabile că româna nu se trage nici de la Roma şi nici de la Moscova. Descoperirea etimoanelor "latine" în dicționarul limbii punjabi, din India, unde au ajuns în repetate rânduri geții, dar nu a ajuns niciodată Imperiul roman, clarifică originea autohtonă a limbii româneşti şi-i indică pe geți ca fondatori ai Ginții latine. Să nu ne mai lăsăm înjosiți de proşti şi neşcoliți.

De ce să luăm în derâdere obiceiurile precreştine când ele au fost rădăcina creştinătății?

Din numeroasele opinii privitoare la creştinarea sărbătorilor păgâne ale naşterii, este mereu citată aceea a lui A. Bayet: *"Nici împărații, nici Biserica nu pot să modifice brusc modul de gândire şi de viață instituit de acțiunea lentă a secolelor. Rezultatul: în drept, imperiul se face crestin, în fapt, creştinismul se face păgân. Teologii repetă mereu că-i păcat a celebra ziua solstițiului de iarnă, sărbătoarea zeului solar Mithra (a Soarelui, a lui Saturn etc. n.n. G.G.), dar cum toată lumea continuă s-o serbeze, Biserica face din ea sărbătoarea naşterii Domnului. Astfel, creştinismul triumfă în lege, iar păgânismul triumfă în fapte"*.

În credința populară care defineşte momentul în care se naşte soarele, se pune accent doar pe denumirea latină Dies natalis Solis invinctis – Ziua de naştere a Soarelui nebiruit.

Ori, contribuția Romei la Cultura Europei este o himeră! În capitolul *Tragedia istorică a unei lumi* (DUMITRIU, Anton. Orient şi Occident, Bucureşti, 1943,), există următoarele constatări (prezente şi la mulți alți autori, în forme asemănătoare): *față de ideile pe care le profesa, Roma era făcută pentru a fi mică; idealul roman era simplu şi sărac: acela de a face din romani un popor dominant; Roma antică nu reprezintă un echilibru, ci un dezechilibru permanent: statul Cezarilor nu a putut rezista decît luptând clipă de clipă înlăuntru şi înafară; Imperiul Roman nu era un principiu, ci o forță distructivă, care nu unea lumea, ci o distrugea, sau o reducea la imposibilitatea unei rezistențe; Putem să admirăm grandoarea şi forța Romei antice: nu putem însă să-i dăm*

adeziunea noastră intelectuală; Romanii nu aveau însă decît politica lor imperialistă drept ideal. Dacă grecii nu ar fi cucerit spiritual pe romani, Imperiul Roman ar fi fost pentru Europa ceea ce a fost, mai târziu, imperiul mongolic al lui **Ghinghis Khan*****. Numai că, de data aceasta, barbarii ar fi venit de la vest, şi nu de la est…***

Cine n-a citit o iotă din cărțile de referință ale istoriei, habar n-are ce înseamnă obiceiurile poporului român legate de naştere, de cununie, de moarte. Ele sunt un patrimoniu excepțional al neamului nostru pe care majoritatea popoarelor Europei vestice nu-l au. Acestea au fost preocupate mereu de războaie, de la Cezar, la Napoleon şi până la Hitler şi impunerea creştinismului prin cruciade şi prozelitism. Ignoranții şi proştii însă peamăresc Crăciunul vestic care a devenit o afacere comercială, un boom de marketing distrugând o taină a unor vechi civilizații antice.

Asta proslăveşte snobul necitit al zilelor de azi, aidoma ciobanului care băgat în sală să vadă opera "Carmen" strigă cântăreței: "- Dă-i fă odată pălăria, ca să plecăm acasă!"

Pentru el, inmormântarea "e o prostie" şi "o tradiție de doi lei" ca să vedeți ce capete trăsnite scoate şcoala lui Funeriu în mileniul III... te apucă nervii!

Dar dacă-i de râs hai să râdem, deşi nea Gică de prin Canada are totuşi bunul simț să-şi ceară scuze...

Limbajul, pe alocuri, devine cam neortodox! Scuze!

***

Tristul adevar al prostiei romanesti, amestecat cu o traditie de doi lei, mult mai aproape de un cult al mortilor decat de crestinism … de data asta- pe larg, dupa cum urmeaza….J

Atenție la ce primiți prin e-mail! Citiți, dar nu dați totul mai departe!

Inmormantare UE:

1. A crapat Hans.
2. Constatam asta.
3. Aducem si un medic/ scoatem certificat prin care constatam asta si pe hartie
4. Sunam firma servicii funerare. Comandam una bucata sicriu
5. Il ducem pe Hans la capela.
6. Anuntam pe cei apropiati ca a crapat Hans. Le zicem adresa capelei.
7. Ne adunam la capela, schimbam o vorba despre Hans.
8. In cursul aceleiasi zi, pompele funebre vin, il ridica pe Hans si il ingroapa/ incinereaza/ impaiaza/ criogenizeaza/ ... ce-o fi, in functie de preferinte.
9. Odata ingropat, Hans acolo ramane. Daca doresc, vizitatorii sunt bineveniti cu o floricica sau fara.

Inmormantare romaneasca.

1. A crapat nea Gica
2. Constatam asta. Inainte de a suna medic sau de a scoate certificat, sunam pe toti care il stiu sau nu pe Gica si anuntam asta.
3. Revenim cu certificatul si ne facem loc prin marea de oameni veniti sa-l vada pe Gica mort si sa bea gratis o tuiculita. Intre timp, Gica e tinut pe masa trei zile. Asa - mort, da.
4. Aducem 3 femei sa il spele si 2 barbati sa il barbiereasca - ritual ante-crestin, apropo...
5. Sunam popa. Ne rugam de popa sa vina, de parca ar fi ceva nemaintalnit si nemaipomenit de nou in cariera lui si ne imprumutam de bani, ca - daca nu e multumit -, ni-l lasa pe nea Gica pe masa si se cara. De parca nu tot din banii nostri ar fi platit, pastele ma-sii azi si maine de curva cu patrafir.
6. Pe langa oamenii care se foiesc prin casa, ne vor mai intampina pe drum inca pe atatia, ca sa nu mai vorbim de cei care vor veni direct la cimitir.
7. Pregatim echipamentul lui nea Gica, compus majoritatea din elemente tot ante-crestine. Bani - pe ochi, colac - in mana, prescura- pe piept - sau invers? - costumul sau cel mai bun care i-a ramas cam mic/ mare si niste pantofi cu talpa de carton, ca e pielea scumpa si si-asa e mort.
8. Convoiul: Unul cu un brad/ pom/ schela cu fructe agatate pe ea (tot pagan e si asta). Unul -

cu o cruce. Toti - cu lumanari. Altii - cu steaguri si prosoape. Inca minim 2 - cu sfesnice. Nu uita coliva. Inca minim doi cu coroane. Inca vreo doi care sa duca "darurile" - obiecte de uz personal, bucati de material textil, batiste, mobila, o gaina, vie uneori, care se trece peste groapa etc

9. Fanfara. Tigani, mai mult sau mai putin treji, care sa chiorlaie din instrumentele lor cantece de mare factura spirituala, cum ar fi "Pe langa plopii fara sot", "Drumurile noastre toate", "Treceti batalioane romane Carpatii", "Dunarea albastra" (n-aveti idee cum suna asta la TROMBON)

10. Bocitoare. intre 3 si 5 babe, bete si senile, care sa il calareasca pe nea Gica si sa zbiere, de parca li se scot ovarele pe cur. De multe ori, nu au absolut nicio treaba cu raposatul si il vor boci pe un nume generic, de ex. "Vasile"

11. Ii cinstim bine pe toti, de la popa la tigani, ca doar n-au venit sa-l ingroape pe unul, au venit sa crape in ei si sa bea. Firesc. Pornim cortegiul.

12. La fiecare rascruce/ intersectie - vom opri tambalaul (tigani, bocitoare, alamuri, zbierete, cersetori, bomboane, claxoane) si preotul va citi o ectenie. Intre ectenii, cine stie canta din toti plamanii "Sfinte Dumnezeule", in varianta funebra. Pentru ca exista si varianta vesela. Care nu se canta. Totusi, avand in vedere lipsa de voce a celor din cortegiu si betia generala, puteti sa cantati si Macarena ca nu se simte.

13. Ajungem la biserica. Ne dam foc cu lumanari, umplem tot de ceara, urlam TARE sa stie LUMEA ca noi SUFERIM, pentru ca "A MURIT GICA, BAAAAAAAA!" In timpul slujbei, cream confuzie si razboi, aruncand cu bani si bomboane catre liota de cersetori. Punem si "vamile" pe jos, obicei - cum altfel? - ante-crestin si ala. Potrivim vata in nas lui Gica, nu de alta, dar de atata jale si lumanari si tamaie, a inceput sa se cam lichefieze.

14. La cimitir. Se sapa groapa, se urla, se trece gaina, se desface pomul, se impart prosoape, restul de daruri (teoretic oamenilor saraci, practic - tot intre neamuri, pe principiul "nimic nu se pierde, doar se imprumuta"), se bea, se stropeste cu vin mormantul, continua slujba.

15. Dupa cimitir. Se merge la casa lui Gica, unde se bea, se bea, se bea, se mananca cel putin 3 feluri de mancare, se ia si la pachet - ca doar e pomana, se vorbeste despre politica, vreme, rapita, Geoana, alegeri, inflatie, chirii, varice, butoaie, vinul de anul asta, hemoroizi, nunti, botezuri, Mutu, Steaua, femeia vecinului, orice - numai Gica, nu!

16. Dupa ce l-ai ingropat, reiei paranghelia la 3, 9, 40 de zile, 1 an, 2, 3 etc. - totul culminand cu 7 ani, cand il dezgropi pe Gica sau, ma rog, ce a ramas din el, il stropesti cu vin si-l bagi la loc. Pe langa asta, mai ai si vreo 400 de sarbatori de pomenire a mortilor.

CEAS UMAN:

http://lovedbdb.com/nudemenClock/index2.html

Daţi clic pe el şi devine electronic

Un test pentru creierul dvs.!

Acesta este un test neurologic ADEVARAT.Cu alte cuvinte, lasați deoparte partea ganditoare a creierului, pune-ți-vă creierul în stare neutră. Stați confortabil si fiți calm.

1- Găsiți litera "C" mai jos. Nu folosiți cursorul pentru ajutor.

OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO
OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO
OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO
OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO
OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO
OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO
OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO
OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOCOOOOOOOOOOOOOOOOOOO
OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO
OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO
OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO
OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

2- dacă ați găsit deja litera "C", acum găsiți cifra "6" mai jos.

999999999999999999999999999999999999999999999999999999999999999
999999999999999999999999999999999999999999999999999999999999999
999999999999999999999999999999999999999999999999999999999999999
999999999999969999999999999999999999999999999999999999999999999
999999999999999999999999999999999999999999999999999999999999999
999999999999999999999999999999999999999999999999999999999999999

3- Acum găsiți litera "N" mai jos. E un pic mai dificil....

MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMNMMMMM
MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM
MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM
MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM

Aceasta NU este o glumă. Dacă ați reuşit să treceți aceste 3 teste, în două-trei minute puteți să anulați programarea anuală la medicul neurolog. Creierul dvs. este grozav şi sunteți departe de a avea vreo legătură cu Alzheimer. Felicitări!

BANC SPUS DE SENATORUL CRISTIAN ȚOPESCU ÎN PLENUL PARLAMENTULUI:

Senatorul PNL Cristian Țopescu le-a spus parlamentarilor reuniți, miercuri (30 nov), în plenul comun al Senatului şi Camerei, un banc privind virtuțile pe care Dumnezeu le-a dat fiecărei națiuni la facerea lumii, el spunând că românilor li s-a rezervat să fie inteligenți, cinstiți şi buni politicieni.

"La facerea lumii, Dumnezeu, ca să-i ajute pe oameni să prospere, a hotărât să dea câte două virturți fiecărei nații. Astfel, elvețienii sunt ordonați şi respectuoşi, nemții - disciplinați şi raționali, englezii - perseverenți şi studioşi, japonezii - muncitori şi răbdători, ungurii - hotărâți şi buni meseriaşi, francezii - culți şi rafinați, spaniolii - veseli şi ospitalieri. La români, i-a spus îngerului consilier că românii vor fi inteligenți, cinstiți şi buni politicieni", a spus Țopescu, în plen.

El a adăugat că, după ce a publicat hotărârea în "Monitorul celest", îngerul a remarcat faptul că românii au trei virtuți, spre deosebire de toți ceilalți, care au numai două şi l-a întrebat pe Dumnezeu dacă astfel nu ar depăşi celelalte nații.

"Aşa e, a spus Dumnezeu. Să revenim cu o Ordonanță de Urgență, pentru că virtuțile nu se mai pot lua înapoi, în care spunem că nimeni nu va putea folosi mai mult de două în acelaşi timp. Se explică astfel de ce românii care sunt inteligenți şi cinstiți nu fac politică, cei cinstiți şi care fac politică nu sunt inteligenți, iar cei care fac politică şi sunt inteligenți nu sunt cinstiți", a spus Țopescu.

Oameni politici din vremea "Samanatorului" 1902-1910
Seamana cu actualii?

Stefan cel Mare in razboi cu turcii, inaintea unei batalii. Fiecare tabara era instalata pe un deal. La un moment dat, un strajer intra la Stefan in cort si ii spune speriat:

- Maria Ta, turcii au adus un tun pe dealul lor!
- Nu-i nimic, infige un steag in pamant.

Zis si facut. Nu trece mult timp si vine iar istericu:

- Maria Ta, inca un tun!
- Mai pune un steag, ma...

Si asa mai departe... Turcii au adus 100 de tunuri, pe dealul moldovenilor erau 100 de steaguri. Baiazid se uita prin binoclu, se scarpina in cap si nu intelege ce se intampla. Nu stie ce sa faca si mai bine se retrage. Gata, pleaca, ma rog... Peste 20 de ani, erau pe Coasta de Azur Stefan cu Baiazid la un cocktail. Turcul intreaba:

- Ia zi ma Stefane, de ce ai facut ma faza aia cu steagurile? Pentru fiecare tun al meu tu ai infipt un steag in pamant?
- Am vrut sa-ti arat ca mi se falfaie...!

Intr-o seara vine Ion acasa obosit, flamand etc.
Deschide usa de la frigider, o trinteste si o ia pe Maria la bataie, dupa care se culca.
In acest timp Maria se gandea: "Ma, poate i-o fi foame si lui".
A doua zi pleaca Ion la servici si Maria se apuca sa gateasca sarmale, pilaf, piure.
Cand vine Ion acasa deschide usa de la frigider, o tranteste si o ia la bataie iar pe Maria.
Asta se gandea ca vroia vreo bautura.
Pleaca Ion a treia zi la servici si Maria se duce la magazin si ia whisky, cognac, palinca, bere, tuica.
Cand vine Ion seara acasa, deschide usa de la frigider, o tranteste si o ia la bataie pe Maria (ouch!).
Ea, cu un picior fracturat, statea sa se gandeasca "Ma, poate vrea o prajitura".
Pleaca Ion la servici si Maria se apuca sa faca torturi, prajituri, placinte...
Cand vine Ion acasa deschide usa de la frigider, o tranteste si ii tipa Mariei:
"Faaaaaaaaaaaaaaa! De cate ori ti-am spus sa stingi becul dela frigider ca facem economie ???"

O bătrână merge încet pe trotuar abia târând după ea doi saci de gunoi. Unul din saci se rupe şi bancnote de 20 de euro încep să se înşire pe trotuar.
Un poliţist aflat în apropiere o opreşte şi îi spune.
- Doamnă, vi s-a rupt sacul şi vă cad banii.
Bătrâna se uită şi spune:
- Noroc că aţi văzut domnule poliţist, acum trebuie să mă întorc să adun banii!
- Staţi, că nu-i aşa simplu! De unde aveţi banii, nu i-aţi furat?
- Nu, domnule, e simplu. Eu stau lângă un teren de fotbal şi unii dintre spectatori vin să urineze printre uluci pe florile mele. Aşa că, atunci când e o partidă, îmi iau foarfeca de vie şi mă aşez în spatele gardului. Când vine vreunul la gard, eu îl apuc bine şi-i spun: 20 de euro sau ţi-o tai! Poliţistul se gândeşte că e just şi începe să râdă.
- Dar ce aveţi în celălalt sac?
- Păi, domnule poliţist, gândiţi-vă şi dumneavoastră, nu toţi vor să plătească...

Doamna Smith era sigura ca sotul o inseala cu servitoarea, asa ca s-a hotarat sa-i intinda o cursa: i-a dat liber servitoarei in weekend, dar nu i-a spus sotului....
Seara in pat, sotul, ca de obicei, s-a plans de dureri de burta ingrozitoare si a sters-o la baie . Imediat sotia a intrat in camera servitoarei si s-a ascuns sub plapuma. Nici n-a intrat bine pe usa , ca el a si sarit direct pe ea, fara niciun cuvant si a trecut la treaba. Dupa ce a terminat, in timp ce el inca gafaia, sotia triumfatoare spuse:
- Nu-i asa ca nu te asteptai sa ma gasesti in patul acesta? si aprinse lumina.
- Nu, doamna, raspunse gradinarul.

Oamenii de stiinta britanici, in urma cercetarilor privind efectele alcoolului asupra organismului uman, au stabilit urmatoarele:
Vodka + gheata = afecteaza rinichii
Rom + gheata = afecteaza ficatul
Whisky + gheata = afecteaza inima
Gin + gheata = afecteaza creierul
Cine ar fi crezut ca nenorocita aia de gheata poate afecta in asemenea hal organismul ?!

Se intalnesc 2 foste colege de liceu:
– Buna! Ce faci?
– Buna! Ma duc sa spal Mertanu' apoi sa mananc la Marriot! Tu?
- Si eu tot curva.

O zi obisnuita:
Te trezesti... Nokia , Colgate , Nesscafe , Hochland , Orbit , Renault , Compaq , Epson , Nokia , Nokia . McDonalds , Coca-Cola , Orbit , Compaq , Epson , Nokia , Nokia . Renault . Tuborg . Tuborg . Tuborg . Tuborg . Tuborg . Nokia...Nokia . Durex-Durex . Colgate .
...... Te culci .

Pachetul salvator U.E. - explicat foarte simplu.

Vremea este mohorâtă într-un orăşel din Irlanda. Plouă şi toate străzile sunt goale. Vremurile nu sunt nici ele mai bune şi lumea cam trăieşte de pe zi pe alta. În aşa o zi se face că apare un turist german în orăşel, opreşte la un hotel, îi spune proprietarului că ar dori să înnopteze aici dar vrea să vadă mai întâi camerele. Iar drept gaj depune o bancnotă de 100 Euro. Proprietarul îi predă câteva din cheile camerelor.

1.Cum musafirul a urcat scările, hotelierul ia bancnota fuge la măcelar şi-şi plăteşte datoria.

2.Măcelarul ia cei 100 Euro fuge de-a lungul străzii şi-l plăteşte pe ţăran.

3.Ţăranul ia cei 100 şi-şi achită datoria la depozitul asociației ţărăneşti din orăşel.

4.Angajatul ia banii aleargă la cârciumă unde achită consumațiile date pe credit.

5.Cârciumarul ia cei 100 Euro şi-l dă prostituatei de la bar pentru că şi ea a avut zile grele, după ce a oferit plăceri pe credit.

6.Femeia fuge la hotel şi plăteşte camera cu 100 Euro.

7.Hotelierul aşează bancnota pe tejgheaua de la recepție, moment în care apare turistul, cere gajul înapoi şi pleacă pentru că nu i-a plăcut nici o cameră din cele la care a avut chei şi părăseşte orăşelul.

DECI:

Nimeni nu a produs nimic. Nimeni nu a câştigat nimic. Toți participanții au scăpat de datorii şi privesc din nou cu optimism spre viitor.

Acum cel puțin ați aflat cum funcționează pachetul salvator al celebrei U.E.

In SUA la emisiunea ,,Vrei sa fii milionar" ajung in etapa finala un roman si un evreu. Se fac pariuri, toti se inghesuiesc sa parieze pe evreu, in timp ce pentru romanul nostru a pariat doar o singura persoana, probabil un roman din atatia romani care sunt in aceasta tara. Incepe concursul. La final cei doi au punctaj egal. In aceasta situatie prezentatorul pune o intrebare decisiva, evreul nu stie si castiga astfel romanul concursul. Multi oameni au pierdut o gramada de bani in ziua aceea. Un reporter reuseste sa intre in culise si sa-l prinda pe evreu, adresandu-i intrebare:

-Cum va simtiti dupa ce a-ti distrus sansa celorlalti de a castiga bani si mai ales sansa dumneavoastra de castiga multi bani?

-Ca un afacerist, raspunde evreul zambitor.

-Cum adica?

-Ghici cine a pariat pe roman...?

- Aveți ceva ieftin pentru slăbit?
- Da, plasture!
- Şi unde se pune?
- Pe gură!

CARMEN SYLVA
poetă la Sămănătorul
viitoarea regină
Elisabeta a României
3 noiembrie 1869 – 10 octombrie 1914

Citiți noua revistă "Sămănătorul" la adresa:
http://www.samanatorul.ro/

Bancuri găsiți aici: http://Blogs.FanBox.com/DINE-MAIL

COŞBUC REVINE!

L'hiver sur la ulitza

A-nceput de ieri să cadă
 Câte-un rrom, pe urmă doi.
 Franța pusă e pe sfadă,
 Şi ni-i dă pe toți grămadă,
Înapoi.

Nu e cuşer. Dar e bine
 Pentru Sarkozy, acum;
 Taberele-s toate scrum,
 Dar năvalnic vuiet vine
 De pe drum.

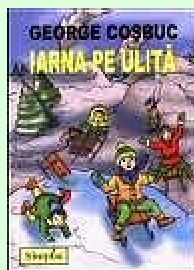
Sunt țigani şi balabuste,
 Vin la Otopeni țipând,
 Şi se-mping şi sar râzând,
 Şi se-mpiedică de fuste,
 Vrând-nevrând.

Cei mai mari, acum, din sfadă,
 Stau pe-ncăierare puşi,
 Cei mai mici, de foame-aduşi,
 Se scâncesc şi stau grămadă
 Lângă uşi.

Colo-n colț, acum răsare
 Un țigan mai mărunțel,
 Chinuindu-se să care
 O sacoşă mult mai mare
 Decât el.

Opt cercei cu dansul are,
 Cinci brățări şi-un portofel,
 De la nişte trecătoare,
 Pe sub turnul ăla mare,
 Zis Eiffel.

Altul, zău, cu dânsul, n-are
 Nici bagaje, nici nimic,
 Doar un lanț, cu-o cruce mare,
 Care saltă în mişcare
 Pe buric.

Trei țigănci cu burta mare
 Şi cu rochii fistichii,
 Nu au loc ca să coboare,
 C-alăptează fiecare
 Doi copii.

Un reporter vine-n grabă
 Să le ia un interviu
 Şi se-nvârte în pustiu
 Până când răspunde-o babă,
 Cam târziu.

Se-oțărăşte rău bătrâna
 Către cel cu microfon,
 Şi-l înjură francofon,
 Fi'ncă nu mai e română
 De bonton.

Zice: -"Merde, cam mare graba,
 N-am făcut nimica rău,
 Uite-aici, îți spune baba,
 Ne băgară pe degeaba
 La bulău.

Şi, degeaba ne-au dat banii
 Că, mai şmecheri suntem noi.
 Într-un an sau maxim doi,
 Ne întoarcem, toți țiganii
 Înapoi.

Nu e mare socoteală
 Că acasă ne-ați trimis,
 Ne-adunăm la repezeală
 Şi să vezi atunci ciordeală
 La Paris!"

Când zeflemeaua ajunge Muza Prostalăului

Şi această parodie face parte din categoria băşcăliei de care vorbim la pag. 8. Țiganii au fost din toate vremurile batjocoriți şi au dus o viață mizerabilă umblând de colo până colo pentru un trai mai bun. In vremurile de azi, lor li s-au adăugat şi românii mai săraci, izgoniți prin înfometare în Europa.

Carmen Sylva, Regele Ferdinand, familia

Sfântul Praznic al Naşterii Domnului nostru Iisus Hristos şi Sărbătorile de Iarnă să vă aducă sănătate, fericire şi bucurie în suflet, linişte sufletească şi bună înțelegere cu cei dragi!

Revista "Sămănătorul", Asociația "Semănătorul Tismana", Asociația "Dorna Tismana", Fundația Tismana, A.L.I.A.T.

Stimate domnule profesor Tomoniu,

Sper ca acest mesaj sa ajunga la dv. (deci sa nu se fi desfiintat casuta de mail de pe care ati trimis anuntul.

Fara a dori sa va consolez, trebuie sa va marturisesc ca ma cam asteptam la figura asta, tinind cont de experientele ce le-am avut dupa disparitita regretatului Artur Silvestri; e sigur ca el nu ar fi permis asa ceva.

Mai important este sa va asigur de sprijinul meu in orice veti hotari sa intreprindeti. Chiar daca, poate, nu voi mai publica nimic, nu imi uit prietenii (ca sa va citez). Asadar, astept sa ma anuntati in ce fel v-as putea ajuta.

Daca nu mai comunicam pina la sfirsitul anului, va doresc de pe acuma Sarbatori fericite. Totodata, imi exprim convingerea ca denersul dv. va reusi si ca nu trebuie sa va urez sa aveti putere pt. a-l duce la bun sfirsit.

Cu toata consideratia,
Ioan Bozac

Anunțăm scriitorii noştri de la revistă şi pe alții interesați:

Începând cu data de 5 IANUARIE se reia activitatea editurii online. Fragmente din volumele trimise vor fi inserate în Revista "Sămănătorul", anul II, nr. 1, ianuarie 2012 care va apare ca de obicei la sfârşitul lunii

În acest fel, scrierile lunii ianuarie apar chiar în revista din luna ianuarie, nu cum apăreau până acum în numărul din luna următoare.

In nr. 1 al revistei, vor fi detaliate activitățile noastre: editare reviste şi cărți, traduceri autorizate în limbi străine.

Multumesc, domnule Tomoniu si multă sănătate familiei Dvs! La multi ani !

Cristina
Cristina LILA

JURĂMÎNTUL UNEI FEMEI

Îți dăruiesc inima mea,
Născută noaptea dintr-o stea,
Ca valul ce se-ntoarce-n mare
Călare pe-o rază de soare.

Îți dăruiesc un infinit,
Ca neaua, care s-a topit,
Şi se termină într-un vis
Născut şi el din Paradis.

Rămîne doar alt vis cu mere,
Prea nărăvite, de muiere -
Căzute-n iarbă, dulci, zemoase,
Coapte în vară între coapse,

Şi îți mai dau o nouă viață,
Într-o grădină cu verdeață,
În care ne-am trezit căzuți,
Din timpu-n care am fost rupți !

VOEUX DE FEMMES

Je vous donne mon cour
Né d'une étoile dans la nuit,
Comme une vague qui se retourne en mer,
Roulant sur un rayon de soleil.

Je vous donne un infini,
Comme la neige qui fond
Et se termine dans un reve,
Né lui aussi du Paradis.

Reste simplement un autre reve de pomme -
Vicieux, de la femme -
Tombée dans l'herbe, sucrée, juteuse,
Cuite au four dans l'été entre ses cuisses!

Et vous aussi je vous donne une nouvelle vie,
Dans un jardin verdoyant,
D'ou nous nous réveillons -
Et du quel nous avons été jetés!

După legalizările fiscale, fie că autorii "Sămănătorul" vor deveni membri ai asociației, fie vor face donații, excepție studenții. Deocamdată e gratuit!

Stimate Domnule Tomoniu,

De ani de zile apreciez activitatea dumneavoastră în promovarea literaturii autentice prin revista SEMĂNĂTORUL şi prin editura online.Aceste două instituţii pe care le coordonaţi au devenit o tribună a scriitorilor de toate vârstele şi de toate orientările.Ar fi păcat ca ele să dispară.Dumneavoastră ca promotor cultural , scriitor şi istoric, membru al Ligii Scriitorilor Români, prin munca pe care o desfăşuraţi acoperiţi o arie asemeni unei instituţii culturale finanţate din bani publici, fără să primiţi nimic în schimb din partea statului Român. O faceţi prin voluntariaţ prin pasiune, talent şi dragoste de cultura română

.Vă felicit şi vă doresc din toată inima să aveţi putere de muncă să continuaţi pe alt plan activitatea începută.şi să nu uităm ce scria Emil Cioran:"Când valorile pentru care luptă un neam se cristalizează într-o adevărată lume istorică, atunci acel neam s-a integrat în devenirea culturală ".Pe acest " front" vă desfăşuraţi activitatea şi în scopul integrării în devenirea culturală a neamului nostru.În condiţiile europenizării ţării şi al fenomenului de globalizare, revista şi cărţile editate de dumneavoastră sunt lada de zestre a neamului românescAceastă ladă de zestre a spiritualităţii româneşti ne v-a reprezenta în faţa Europei şi mapamondului.

Succes în continuare pe drumul început.

Al.Florin Ţene

Membru corespondent al Academiei Americană Română

Preşedintele Ligii Scriitorilor Români.

Iubite Domnule Tomoniu,

Am citit cu mult interes mesjul trimis si consider ca prin ideia de oprire dupa trei ani a ceea ce a fost creat de raposatul Artur Silvestri, NU SE FACE NICI UN SERVICIU ideii pe care a lansat-o Silvestri.

Indepartarea unor scriitori şi autori care se adunasera sub un gand comun de colaborare onesta si dezinteresata sub egita AARP este mai mult decat o jignire, este o profanare a ideii meritoase pe care a avut-o cel ce a fosr ARTUR SILVESTRI.

In consecinta eu si mai mult ca sigur si alti colaboratori ai Samanatorului, vom fi alaturi de Dumneta si de ceea ce inseamna TISMANA ca simbol pentru tara noastra.

Vom continua sa scriem si sa fim mandri ca te avem in fruntea unei asemenea idei cinstite de promovare a NOULUI in viata grea pe care o duce toata lumea.

Tine-ma la curent cu planurile Dumitale si le voi impartasi fara nici o zabava.

Cu mult respect si dragoste prietenească,

Dr. Alex Berca

SUA

Da, domnule Tomoniu, e perfect adevărat ce-aţi scris am simţit fiecare cuvânt cum îmi despică inima.

Sunt de acord cu toate condiţiile Dv. şi mă bucur că mai avem şansa de a ne expune cuvântul. Cu toate consecinţele.

Mulţumesc pentru atitudine, sunteţi un om cu verticalitate morală desăvârşită.

Nu degeaba v-a ales Artur S. ca prieten.

Sunt alături de Dv. în orice întreprindere.

cu preţuire,

Cezara Adamescu

Draga domnule Tomoniu,

Decizia doamnei Braescu, culisele si sforariile ei sunt greu de înteles si nici nu-mi propun sa le iau în discutie.

Pentru mine editura si revista SAMANATORUL sunt legate de numele dv. de truda, priceperea si devotamentul cu care v-ati angajat în aceasta aventura culturala si de emblema generos faptuitoare a lui Artur Silvestri. In consecinta, socotiti-ma printre cei care va sunt alaturi. Promisiunea mea în legatura cu rubrica IN NUMELE SPERANTEI, si nu numai, daca va fi nevoie, ramane neschimbata. Tineti-ma la curent cu tot ceea ce credeti ca e necesar si spuneti-mi daca va pot fi în vreun fel de folos.Sper ca ati primit prima parte a articolului "Abuzul si criza de autoritate".Va îmbratisez si va urez sanatate, curaj, realizari cât mai frumoase!

A. Melian

Stimate domnule, imi pare sincer rau. Sunt alaturi de dumneavoastra, deoarece stiu ce a insemnat pentru domnul Arthur Silvestri creearea acestor reviste online.Era foarte mindru de ele. Va imbratisez Loredana A. Stirbu

Stimate dle Nicu Tomoniu

Mult curaj si succes cum ati avut si pana acum. Reflectati daca doriti o colaborare si cu ASTRA Sibiu, pe care poate as putea sa o mijlocesc.

Cu drag, Liviu Modran

STIMATE DOMNULE TOMONIU, SUNT CONSTIENTA DE FAPTUL CA DACA NU AR FI EXISTAT ACEASTA EDITURA, PROBABIL SCRIERILE MELE AR FI RAMAS INTR-UN SERTAR , PE UNDEVA, UITATE. REGRET CELE INTAMPLATE SI VA CONFIRM FAPTUL CA POT PARTICIPA CU CEI DOI LA SUTA CARE MERGEAU DE AIUREA PE UNDEVA , DOAR SA IMI SPUNETI CE FORMULAR SA COMPLETEZ SI SA IL DUC LA SERVICI. IMI DORESC DIN SUFLET SA VA REUSEASCA PROIECTUL SI POATE MAI MULT DE ATAT, EVENTUAL SI O EDITARE A CARTILOR CU NISTE COSTURI REZONABILE, O EXTINDERE A ACTIVITATII GEN UNIVERSUL PRIETENIEI DE LA IASI CARE FUNCTIONEAZA CA UN ONG SI SE PARE CA ARE SUCCES, EVENTUAL O PAGINA DE FACEBOOK CE A LUAT ATATA AMPLOARE IN ULTIMUL TIMP. SARBATORI FERICITE, SI BAFTA.

CU RESPECT, FLORINA SANDA COJOCARU

Dragă Domnule Director, Nicu Tomoniu,

Regret că fiind internat în spital, zilele acestea, n-am luat la cunoştinţă, decât azi, de cele întâmplate, din care, iată, văd că decurge şi Hotărârea ce-aţi luat de menţinerea şi susţinerea în continuare - în condiţiile menţionate - a site-ului nostru, spre cinstea şi pomenirea Dumneavoastră alături de marii înaintaşi ai „Sămănătorului”, de la începutul secolului trecut.

Mă bucur, aţadar, că sunteţi şi-aţi rămas acelaşi entuziast pe care am avut cinstea să-l cunosc la prima scriere ce v-am trimis-o şi mi-aţi publicat-o.

Ca atare, sunt şi voi fi mereu al Dumneavoastră, cu Dumneavoastră - cât mi-o fi dat să trăiesc - nu doar ca publicişt pe site-ul ce-l veţi reorganiza şi coordona tot Dumneavoastră, ci şi în calitate de contributor-cotizant la susţinerea tuturor acţiunilor pe care le veţi întreprinde, legate de funcţionarea şi bunul mers al activităţii site-ului.

Vă felicit din adâncul inimii şi vă îmbrăţişez cu respect şi cu iubire.

Al Dumneavoastră,
George Ene

Mulțumesc frumos! Sunt alaturi de Dvs. in orice demers veti face. Ionela, cu respect si pretuire.

Felicitări pentru atitudine şi susţinere pentru poziţia dvs. Prof. Lazăr.Curaj!Spiritul Românesc şi ortodox al Putnei lui Ştefan cel Mare să se întrupeze la Tismana! Traian Lazăr

TRAIASCA SAMANATORUL TISMANA!
George Anca

Motto** (Cătălin)**:

Eugen Jebeleanu - Hanibal

Nimeni n-avea ceea ce el avea:
superba lui trufie,
şi elefanţii,
şi labele lor sfarâmând vertebrele -
acestor Alpi albiţi de spaimă.

Călca, de- abia să se audă, peste stânci
şi s-auzea în lună, şi
nimeni nu mai văzuse trâmbiţele
de piatră ondulantă ale acestor fiare.

Şi n-au învins.

Bună ziua, domnule profesor!

Doresc să vă urmez, şi vă voi urma.

Sunt sigur că un fenomen gen **Editura Online** petrecut în ultimii trei ani nu mai poate fi anulat, nici măcar temporizat. Sunt convins că acest site va renaşte precum Pasărea Phoenix. Este prea târziu ca punctul câştigat în ultimii trei ani să fie desfiinţat cu nişte petice de hârtie numite „contracte”, menite a „sistematiza” o activitate ce nu convine după sfârşitul erei „tiparului înalt” şi a maşinii de scris, „catastrofă” supremă ce le-a smuls din mână rău-voitorilor bine-cunoscuţi posibilitatea de a „hotărî” în regim de monopol ignobil în materie de publicistică autohtonă.

Vă fac cuvenitele urări prilejuite de apropierea Sărbătorilor, cu siguranţa că lucrurile vor rămâne ca până acum, spre şansa Literaturii Române de mâine, când poate se va reintra pe făgaşul unei relative normalităţi!

Cu stimă,Cătălin Rădulescu

PRIMIM DE LA NICOLAE BĂCIUȚ

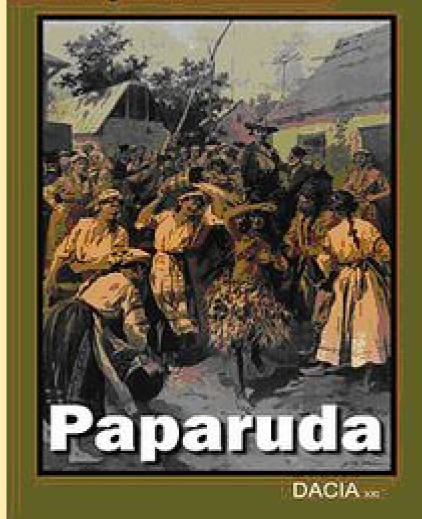
Cinci cărți apărute la Editura Nico

1. LENTILA DE CONTACT
2. ALTĂ FACERE A LUMII
3. Nicolae Băciuț în lecturi critice
4. Presa culturală mureşeană contemporană, reviste, jurnalişti, repere.

Cezarina Adamescu
5. Privire în inima cărții

Cezarina, Adamescu (n. 1951) **Poetă, prozatoare, eseistă, dramaturg, crtitic literar,** autor a numeroase volume care fac din autoare un adevărat poligraf cu activitate exemplară. Literatura pentru copii de o calitate remarcabilă; atitudine estetică „tradiționalistă", în universul culturii creştine.

Paparuda
Autor: George Anca
Colectia: Poezie si muzica crestina
Categoria: Beletristica, Religie

Revista "Sămănătorul" vă urează "Sărbători fericite, cu bucurii şi sănătate!"

Citiți articolul de critică literară al D-lui Ben Todică "Paparuda" de George Anca aici:
http://www.tismana.ro/semanatorul/anunturi/paparuda.htm